

15.01.2024 PONEDELJEK Pavel, puščavnik	KRIŽ ob 18h	++ STANKO in ETA PIRC, Križ 190
16.01.2024 TOREK Marcel, papež	KAPELA ob 18	V ZAHVALO ZA BOŽJE VARSTVO, Križ 197
17.01.2024 SREDA Anton Puščavnik, opat	KAPELA ob 18h	+ HENDRIK FILIPČIČ, Tomaj 61a
18.01.2024 ČETRTEK začetek tedna za edinost kristjanov		
19.01.2024 PETEK Makarij, opat		
20.01.2024 SOBOTA Fabijan, papež, mučenec	KAPELA ob 18h	ZA ŽIVE IN POKOJNE Žvanut, pn Dobravlje
21.01.2024 NEDELJA 3 nedelja med letom	KAZLJE ob 8.30 SV. ANTON ob 10h	++ TAVČAR, Kazlje 22 ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE

VEROUK: REDNO (torek in četrtek) (odpade za 6.r.)
Ta teden obiskujem: v torek **DOBRAVLJE, UTOVLJE IN GRAHOVO BRDO**. Sporočite, če kdo želi obisk v večernih urah.

V torek, 16.1. vabim na srečanje ŽPS ob 18.30.

ŽUPNIJA TOMAJ

2 NEDELJA MED LETOM

Štev.03/LETO XII.

14. JANUAR 2024

Prva dva učenca govorita z Jezusom

Iz svetega evangelija po Janezu ([Jn 1,35-42](#))

Tisti čas je Janez Krstnik spet stal tam in še dva izmed njegovih učencev. Ozrl se je na Jezusa, ki je šel mimo, in rekel: »Glejte, Jagnje Božje!« Učenca sta slišala, kaj je rekel, in odšla za Jezusom. Jezus pa se je obrnil, in ko je videl, da gresta za njim, jima je dejal: »Kaj iščeta?« Rekla sta mu: »Rabi (kar pomeni učitelj), kje stanuješ?« Rekel jima je: »Pridita in bosta videla.« Šla sta torej in videla, kje stanuje, ter ostala pri njem tisti dan. Bilo je okrog desete ure. Eden od teh, ki sta slišala Janezove besede in šla za Jezusom, je bil Andrej, brat Simona Petra. Ta je najprej našel svojega brata Simona in mu je rekel:

»Našli smo Mesija« (kar pomeni Maziljenec). Privedel ga je k Jezusu. Jezus je uprl pogled vanj in rekel: »Ti si Simon, Janezov sin. Imenoval se boš Kefa« (kar pomeni Peter).

Duhovna spodbuda

Janez začne svojo zgodbo s predstavitvijo začetka Jezusovega javnega življenja, tistih dni, ko se je Jezus začel pojavljati kot pridigar rabin.

V tej pesmi je čudovita igra pogledov.

Najprej se Janez Krstnik zazre v Jezusa.

Na koncu odlomka je Jezus tisti, ki se zazre v Petra.

Potem je tu Jezus, ki se obrne in vidi, da mu sledijo, ter reče: »Pridite in pogledjte«.

In dva učenca sta posledično »šla in videla«.

Da bi razumeli današnji evangelij, moramo poskušati pogledati Jezusu v oči.

Da bi prepoznali mimoidočega Boga, ni dovolj, da pogledate, morate popraviti pogled, se za dolgo časa ustaviti. Oči povedo o človeku veliko več kot vse njegove besede. Ker so oči ogledalo duše (in to ni samo figura!).

Pogledati človeka v oči pomeni videti njegovo dušo. Zato se skoraj nikoli ne pogledava v oči, saj je tako, kot bi si rekla: "Jaz ne gledam vate in ti ne v mene".

Ljubezen deluje takole: pogled, ki vstopi vate in vidi tisto, kar ti ne vidiš.

Zdi se, da preplet srečanj med Janezom, Jezusom in učenci vlada naključju: »po naključju« je bil tam Janez s svojimi učenci in »po naključju« gre Jezus tik pred njimi. Zdi se, da so se mnoga srečanja v evangelijih zgodila »po naključju«, ne da bi bila načrtovana. Zavajamo se, da držimo svojo zgodovino na povodcu, a nekateri dogodki niso naši. Božje stvari se zgodijo in pripravljene jih moramo biti prepoznati, sprejeti. Janez ni bil tam, da bi čakal na Jezusa, a takoj, ko ga zagleda, ga ne pogrša!

Obstajata dve vprašanji: "Kaj iščete?" in kje živiš?" in odgovor: "Pridi in poglej".

»Kaj iščeš?« vpraša Jezus. Sveto pismo, kot rad ponavljam, je knjiga vprašanj, ne knjiga odgovorov. Jezus začne svoje pridiganje s provokativnim vprašanjem, ki ne pušča prostora za banalnosti religiozne retorike, ki nam jemlje gotovost in nas sili, da gremo v srce našega iskanja in svojih želja. So prve besede zgodovinskega Jezusa, prve besede vstalega Kristusa: Žena, koga iščeš? Zahteve. Zgodovina

odnosa med Bogom in človekom je zgodovina vprašanj in raziskav. "Preden tečeš iskat odgovore, dobro prežveči svoja vprašanja" (Rilke).

S tem vprašanjem Jezus nagovarja naše globoke želje, ne obrača se na razum, ampak na srce. Nam danes postavlja isto vprašanje?

Kaj iščete v veri? Tolažba, zatočišče? Zakaj hodiš k maši? Iz strahu pred Bogom? Zakaj upate, da se vas bo takrat spomnil? Zakaj si kristjan? Iz navade, iz tradicije? Težka vprašanja, ki namažejo vero! Jezus ne zahteva žrtev, žrtev obveznosti in truda. Od nas zahteva, da gremo vase, da spoznamo svoje srce, da razumemo, kaj globoko izpolnjuje naše življenje.

»Kje živiš?« so vprašali učenci. Ta odgovor mi je všeč, ker razkriva globoko željo, ki jo ti možakarji nosijo v srcu. Ne iščejo verskih informacij in se ne želijo indoktrinirati z besedami dežurnega učitelja. Namesto tega želijo srečanje, odnos. Lahko se zgodi, da živimo, ne da bi zato več videli, ne da bi čutili užitek v stvareh, ki jih počnemo, ne da bi popolnoma razumeli vrednost stvari, ki se nam zgodijo. In takrat ga je zdravo vprašati: »Kje si? Kje te najdemo? Daj nam varno mesto, kamor te lahko pridemo iskat, ko te izgubimo izpred oči."

Sprašujem se, koliko je ta želja, ta strast po srečanju z Jezusom in doživljanju žareče izkušnje njegove navzočnosti še živa v naših skupnostih. Mogoče smo naredili veliko dejavnosti (preveč!) in tekali sem in tja, ne da bi se vprašali, ali nas bo to, kar počnemo, res pripeljalo do srečanja (in da bi ljudje spoznali)

Njega.

"Pridi in poglej".

To je središče naše vere: Ali želite vedeti, kdo sem? "Sledi mi!". Jezus ni nikoli dal rešitev, niti praks, ki bi jih morali upoštevati, nikoli ni rekel, kaj storiti ali česa ne storiti. To je lepota, pa tudi trud krščanstva. Jezus vam ponuja pot. Če hočeš, hodiš. Jezus ni delal kateheze. Rekel je le: "Pridi in poglej." To je: "Ostani nekaj časa pri meni, pridi k meni domov, poslušaj, kaj govorim, pazi, kaj delam". Jezus ni nikoli nikogar silil (niti mi ne smemo). To je bilo povabilo, snubitev, ki ji mnogi pravzaprav niso sledili (na primer bogati mladenič) in so pazili, da je niso lovili, saj se vera, tako kot ljubezen, hrani s svobodo. Krščanstvo ni teorija ali vrsta praks, ampak je izkušnja, odnos. Krščanstvo je življenje! Svoje učence bo popeljal med ljudi, med bolečino, med slavje: skratka, povsod, kjer je bilo življenje. Jezusa ne bomo nikoli našli v palačah, v sinagogah (tudi vstopiti ni mogel več, pravi evangelij!), v krajih, kjer je življenje ustaljeno, že ustaljeno. Našli ga bomo le tam, kjer življenje teče, ker je življenje tisto, ki zdravi življenje. Pravila, zakoni niso nikogar spremenili. Ljubezen je tista, ki spreminja srca! Boga ne srečamo samo v cerkvi, ampak v življenju. V cerkvi ga srečaš le, če je cerkev življenje. Zanimiv je Janezov zadnji zapis: »bilo je okrog štirih popoldne«.

Evangelist se tega spominja še po 60 letih. Kako lepo! Mislím, da se vsi spominjamo dneva, ko smo prvič videli ljubezen svojega življenja ali smo se prvič zaljubili. Ali se spomnimo dneva, ko smo uprli pogled vanj?

Se spominjamo tistega srečanja, tistega umika, tistega dogodka, ko smo se zaljubili vanj?

Tudi če se ne spomnimo časa našega srečanja z Bogom, je dobro vedeti, da ga ni pozabil. Bog se dobro spominja, ko je prvič slišal naš glas, da smo ga klicali Oče.